

przy udziale: Stadt Darmstadt

Sentencja

Artykuł 6 ust. 1 lit. d) dyrektywy Rady 2004/114/WE z dnia 13 grudnia 2004 r. w sprawie warunków przyjmowania obywateli państw trzecich w celu odbywania studiów, udziału w wymianie młodzieży szkolnej, szkoleniu bez wynagrodzenia lub wolontariacie należy interpretować w ten sposób, że właściwe organy krajowe, gdy rozpatrują wniosek obywatela państwa trzeciego o wydanie wizy w celu odbywania studiów, dysponują szerokim zakresem uznania w celu zweryfikowania – w świetle wszystkich istotnych okoliczności charakteryzujących sytuację tego obywatela – czy obywatel ów stanowi zagrożenie, nawet jedynie potencjalne, dla bezpieczeństwa publicznego. Przepis ten należy także interpretować w ten sposób, że nie stoi on na przeszkodzie temu, aby właściwe organy krajowe odmówiły przyjęcia na terytorium danego państwa członkowskiego, dla takich celów, obywatela państwa trzeciego, który jest absolwentem uniwersytetu objętego środkami ograniczającymi Unii ustanowionymi ze względu na istotny poziom zaangażowania tego uniwersytetu na rzecz rządu irańskiego w dziedzinie wojskowej lub w dziedzinach powiązanych i który to obywatel zamierza prowadzić w tym państwie członkowskim badania w dziedzinie wrażliwej dla bezpieczeństwa publicznego, gdy informacje, jakimi dysponują te organy, uzasadniają obawę, iż wiedza, jaką zdobędzie ta osoba w ramach badań, może następnie zostać wykorzystana dla celów sprzecznych z bezpieczeństwem publicznym. Sąd krajowy rozpatrujący skargę na decyzję właściwych organów krajowych w sprawie odmowy wydania żądanej wizy powinien ustalić, czy ta decyzja opiera się na wystarczającym uzasadnieniu i wystarczająco solidnej podstawie faktycznej.

⁽¹⁾ Dz.U. C 429 z 21.12.2015.

**Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 6 kwietnia 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Nejvyšší správní soud – Republika Czeska) – Eko-Tabak s.r.o./
Generální ředitelství cel**

(Sprawa C-638/15) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2011/64/UE — Artykuł 2 ust. 1 lit. c) — Artykuł 5 ust. 1 lit. a) — Pojęcia „tytoniu do palenia”, „tytoniu pociętego lub inaczej podzielonego” i „przetwarzania przemysłowego”]

(2017/C 168/15)

Język postępowania: czeski

Sąd odsyłający

Nejvyšší správní soud

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Eko-Tabak s.r.o.

Strona pozwana: Generální ředitelství cel

Sentencja

Artykuł 2 ust. 1 lit. c) i art. 5 ust. 1 dyrektywy Rady 2011/64/UE z dnia 21 czerwca 2011 r. w sprawie struktury oraz stawek podatku akcyzowego stosowanych do wyrobów tytoniowych powinny być interpretowane w ten sposób, że wysuszone, sprasowane, nieregularne, częściowo odżyłowane liście tytoniu, które zostały poddane procesowi wstępnego suszenia, a następnie kontrolowanego zwilżania i które zawierają glicerynę i nadają się do palenia po prostym przygotowaniu poprzez rozgniatanie lub ręczne cięcie, wchodzą w zakres pojęcia „tytoniu do palenia” w rozumieniu tych przepisów.

⁽¹⁾ Dz.U. C 98 z 14.3.2016.